

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobkyně: **OK Stavby s.r.o.**
sídlem Mělnická 106/73, 277 11 Libiř
zastoupená JUDr. Petrem Vaňkem, advokátem
sídlem Na Poříčí 1041/12, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2021, č. j. 27870/21/5300-22441-708656,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Průběh daňové kontroly

1. Žalobkyně v přiznání k dani z přidané hodnoty (dále „DPH“) za zdaňovací období duben 2017 vykážala nadměrný odpočet ve výši 581 612 Kč. Ten v podání ze dne 5. 6. 2017 adresovaném Finančnímu úřadu pro Středočeský kraj (dále „správce daně“) zdůvodnila tím, že se jako stavební firma zaměřuje na realizaci inženýrských sítí, které jsou realizovány převážně od dubna do prosince. Na tyto stavby nakupovala materiál a služby.
2. Dne 15. 6. 2017 správce daně žalobkyni vyzval k odstranění vzniklých pochybností (dále „výzva k odstranění pochybností“) podle § 89 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále „daňový řád“). Své pochybnosti zdůvodnil tím, že žalobkyně vykážala vyšší přijatá zdanitelná plnění než uskutečněná plnění s nárokem na odpočet daně. Dále poukázal na nárůst přijatých zdanitelných plnění oproti předchozím zdaňovacím obdobím. Vyjádřil tak pochybnosti, zda byla deklarovaná zdanitelná plnění skutečně přijata a zda byla tato plnění použita k ekonomické činnosti. Žalobkyni vyzval, aby prokázala, že nárok na odpočet u přijatých plnění byl uplatněn v souladu s § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále „zákon o DPH“).
3. Dne 11. 8. 2017 správce daně vyzval žalobkyninu obchodní partnerku, společnost OberBau Servis s. r. o. (dále „OberBau Servis“), k poskytnutí údajů podle § 57 odst. 1 písm. b) daňového řádu. Správce daně po ní požadoval všechny vystavené faktury a smluvní dokumenty týkající se sporného zdaňovacího období: objednávky, údaje o počtu zaměstnanců a osob vykonávajících fakturované práce a o místě výkonu práce, vymezení období vykonávání prací, soupis provedených prací, jejich rozsahu a stanovení ceny, označení mechanizace, předávací protokoly, doklady o úhradě přijatých plnění a veškeré další doklady, záznamy, evidence, zápisy či potvrzení vztahující se k vystaveným dokladům a týkající se spolupráce s žalobkyní.
4. OberBau Servis reagovala předložením faktury vystavené dne 30. 4. 2017 žalobkyni na částku 179 564 Kč za „převoz materiálu“ v množství 5 300 m³ a faktury vystavené dne 30. 4. 2017 žalobkyni na částku 106 480 Kč za „převoz ornice“ v množství 1 600 m³, vždy se slovy „Fakturuje Vám za provedené práce dle objednávky“ (dále společně „faktury ze dne 30. 4. 2017“). Na první faktuře je ručně dopsána specifikace stavby „Černíky“ a na druhé „Čelákovice“.
5. Dne 21. 8. 2017 zahájil správce vůči žalobkyni daňovou kontrolu ohledně DPH za zdaňovací období duben 2017. Při jednání se úřední osoba konstatovala, že správci daně byl také předložen daňový doklad č. 17IN00008 od dodavatele FOREST GLOBAL s. r. o. (dále „FOREST GLOBAL“), k přijaté záloze ve výši 2 000 000 Kč na základě úhrady zálohové faktury č. 170800002 s datem přijetí úplaty 18. 4. 2017. Dotázala se, jakého plnění se tato platba týkala, a vyzvala žalobkyni k předložení všech podkladů k tomuto plnění. Zástupce žalobkyně odpověděla, že vysvětlení i doklady předloží dodatečně.
6. Dne 18. 9. 2017 žalobkyně písemně správci daně sdělila, že každoročně vyprodukuje cca 109 000 tun odpadu, jehož podstatné množství se snaží zrecyklovat a následně použít jako stavební materiál. Proto si u společnosti FOREST GLOBAL zarezervovala celoroční kapacitu na zpracování odpadu, aby nemusela vyprodukovaný odpad vozit na skládky a

následně nakupovat dražší stavební materiál. Podmínkou FOREST GLOBAL bylo zaplacení celé roční kapacity jejich produkce odpovídající 30 000 tunám, což při platbě 2 000 000 Kč vychází na 66,6 Kč/t, přičemž běžná tržní cena činí 150 Kč/t. Přiložila svá hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok 2016.

7. Dne 18. 2. 2019 správce daně vyzval také společnost FOREST GLOBAL k poskytnutí údajů podle § 57 odst. 1 písm. b) daňového řádu. Požadoval po ní, aby poskytla vystavené daňové doklady pro žalobkyni za zdaňovací období duben 2017 a veškeré doklady a písemnosti související s předmětnými obchodními transakcemi (např. doklady o úhradách, dodací listy, objednávky, uzavřené smlouvy, podklady k fakturaci, specifikace předmětu plnění). FOREST GLOBAL dne 11. 3. 2019 doložila mj. daňový doklad č. 17IN00008 vystavený dne 18. 4. 2017 žalobkyni na částku 2 000 000 Kč. Na něm je uvedeno, že jde o daňový doklad k přijaté záloze na základě úhrady zálohové faktury č. 170800002. Dále předložila samotnou zálohovou fakturu č. 170800002 vystavenou dne 31. 3. 2017 žalobkyni, na které je uvedeno „*Fakturujeme Vám zálohu na třídění zeminy*“ s částkou k úhradě 2 000 000 Kč. Taktéž přiložila výpis z bankovního účtu FOREST GLOBAL, na kterém je zaznamenána příchozí platba ve výši 2 000 000 Kč od žalobkyně dne 18. 4. 2017.
8. Dne 28. 8. 2019 správce daně podle § 92 odst. 4 daňového řádu vyzval žalobkyni k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně za zdaňovací období duben 2017. Správce daně po žalobkyni zaprvé požadoval prokázat oprávněnost nároku na odpočet daně ve výši 49 644 Kč v souladu s § 72 a § 73 zákona o DPH na základě faktur OberBau Servis ze dne 30. 4. 2017. Žalobkyně totiž podle správce daně předložila pouze faktury k „akcím“ stavba Černíky a stavba Čelákovice, nepředložila ale žádné doklady dokumentující průběh a podmínky deklarovaných transakcí (např. smlouvy, objednávky apod.). Z předložených faktur není ani zřejmé místo nakládky ani vykládky převáženého materiálu, není zřejmé, jakým způsobem a kde byl materiál vážen, ani o jaký materiál se mělo jednat, a nejsou ani známa vozidla o osoby, které měly práce uskutečnit. Z předložených dokladů také neplyne, o jaké konkrétní „akce“ se mělo jednat, kdo a kdy si je měl objednat a v jakém období byly realizovány. Správci daně se nepodařilo prověřit, zda OberBau Servis vůbec fakticky vykonávala nějakou ekonomickou činnost, a zda tedy mohla poskytnout deklarované služby přepravy materiálu a ornice. Z faktur ze dne 30. 4. 2017 vyplývá forma úhrady příkazem na účet žalobkyně, z něhož ale není poukázání příslušných částek zřejmé.
9. Tímtož úkonem správce daně žalobkyni vyzval, aby prokázala oprávněnost nároku na odpočet daně ve výši 347 200 Kč na základě faktury FOREST GLOBAL ze dne 18. 4. 2017. Žalobkyně totiž nepředložila žádné podklady, ze kterých by byl patrný účel platby zálohy ve prospěch FOREST GLOBAL. Žalobkyní předložená hlášení o produkci a nakládání s odpady se týkala roku 2016. Faktura ze dne 18. 4. 2017 se týkala zálohy na třídění zeminy, což bylo podle správce daně v rozporu s žalobkyniným tvrzením, že se jednalo o zálohu na zpracování (recyklaci) odpadu, který se měl následně využít jako stavební materiál. Správci daně se ani u FOREST GLOBAL nepodařilo ověřit reálnost poskytnutého plnění na základě přijaté úplaty. Prokázání úhrady nedokládá, za jakým účelem byly peníze poukázány ani na co byly použity.
10. Žalobkyně dne 20. 9. 2019 zaslala správní daně vyjádření, v němž uvedla, že stavební práce na stavbě Černíky realizovala pro společnost POHL cz, a. s. (dále „POHL“). V jejím rámci spočívaly deklarované práce v převozu směsného materiálu v rámci této stavby ve

vzdálenostech do 1 km. Materiál byl převážně stavebními dumpery, které nebyly opatřeny poznávacími značkami. Doplnila, že spousta prací není v položkovém rozpočtu, ale je nezbytná pro řádné dokončení díla (čištění komunikací, přesuny materiálu na staveništi, likvidace stavební suti). Jako svědkyně k těmto pracím navrhla J. Z. Na stavbě Čelákovice šlo o ornici, která se shrnula dočasně na jiné místo, aby se později použila před předáním pozemků, které měla žalobkyně povinnost uvést do původního stavu. K prokázání těchto prací navrhla svědecké výpovědi S. F. a M. M. Ke společnosti OberBau Servis odkázala na V. P., s kterým v té době probíhala komunikace a který může dosvědčit, že práce byly provedeny touto společností. K FOREST GLOBAL žalobkyně mj. uvedla, že do recyklace odpadu spadá i třídění výkopové zeminy, získané kamenivo se používá do podkladových vrstev a vytríděná zemina se používá při dokončovacích pracích. Nabídla správci daně, aby si tento proces ověřil při místním šetření na aktuální žalobkynině stavbě v Úžicích. Jako svědkyně navrhla P. Š.

11. **Svědka J. Z.** dne 21. 10. 2019 vypověděla, že na stavbě Černíky, kde byla jako stavbyvedoucí, vykonávala žalobkyně demoliční práce jako subdodavatelka POHL zhruba rok od dubna 2017. Jednalo se o stavbu výrobní haly. Na stavbě pracovali žalobkyniní zaměstnanci a pracovníci ukrajinské národnosti, nejspíš přes zprostředkovatele. Jména zaměstnanců si pamatovala, ostatních osob ne, jen ví, že tam byl nějaký V. a K., na malém dumperu jezdil V., na bagru M., na dumperu V. Velký dumper měla žalobkyně pronajatý na celou stavbu, ale svědkyně si již nepamatuje od koho. Dále žalobkyně používala vlastní malý dumper, jeden najatý bagr a další své bagry (pásový, kolový) a nakladač. Také tam jezdil žalobkynin nákladní vůz, její buldozer a poté i pronajatý buldozer. Všechny stroje sloužily k těžbě zemin. Materiál se převážel v rámci areálu asi 500 metrů. Převážela se i zemina sebraná jako skrývka do zemníku, vozily se betonové recykláty z Úžic, a různé frakce šterku a písky, které se nakupovaly. Přivážely se materiály jako zámková dlažba, obrubníky. Množství a druh materiálu se evidovalo kvůli fakturaci, což hlídal generální dodavatel. Evidence vedl svědek. Uvedl, že určitě existovaly podklady, které se odsouhlasily, a podle nich se fakturovalo. Schvaloval je se stavbyvedoucí objednatelkou POHL. Záznamy s konkrétními jmény osob, stroji, druhy práce, vozidla, někdy i objemy práce jsou též ve stavebním deníku. Nakládku a vykládku materiálu a zeminy zajišťovala žalobkyně uvedenými bagry a dumpery. Na stavbě se materiál a zemina nevážily, vycházelo se z kubatur. Cena za přepravu materiálu se stanovuje podle množství přepravovaného materiálu. Průměrná cena podle svědkyně je 180 až 200 Kč za m³. Ke spolupráci žalobkyně a OberBau Servis svědek odpověděl, že o tom nic neví.
12. **Svědka V. P.** dne 21. 10. 2019 vypověděla, že dodavatelka OberBau Servis pro žalobkyni vykonávala práce na stavbách Černíky a Čelákovice. Když byla svědkyně jednatelem OberBau Servis (*do 27. 2. 2017, pozn. soudu*), dělal on objednávky, faktury apod. V dubnu 2017 již jednatelem nebyl, měl to na starosti pan C. (*jednatel OberBau Servis od 27. 2. 2017 do 29. 8. 2017, pozn. soudu*). V dubnu 2017 svědkyně P. osobně domlouvala spolupráci s žalobkyní. Měl to na to asi nějaké pověření, už neví. Za žalobkyni jednal pan F. Asi byla uzavřena objednávka. Neví, kdo koho oslovil s návrhem na spolupráci. Spolupráce probíhala na základě objednávky, kterou sjednal svědek a podepsal pan C. Předmětem objednávky byly konkrétní práce a asi nějaká cena, už si nepamatuje. Již si nepamatuje, co to bylo v Černíkách za stavbu ani kdo byl jejím investorem. Stavba se nacházela někde ve Středočeském kraji. V Černíkách OberBau Servis prováděla převoz materiálu, suti a zeminy. Toho se týkala fakturace. Materiál se převážel vozidly dumper, nebyla to vozidla OberBau Servis, ale pan

C. je někde půjčil. Neměla poznávací značku. Dumper řídil pan V., celé jméno neví. Nakládku materiálu měl na starosti pan C., který koordinoval stavbu Černíky. Svědek na té stavbě nikdy nebyl. K nakládce se využíval bagr. Materiál se neváží, bere se podle lžic. Množství materiálu musel zapisovat někdo od žalobkyně. Cena materiálu byla dopředu stanovena na objednávce od tuny podle množství přepravovaného materiálu. Každá faktura se dělá podle tun, podle aut a záznamů, kde to bylo zapsáno. V Čelákovících OberBau Servis vykonávala práce asi tak jako v Černíkách, byla tam nějaká zemina. Cenu domlouval svědek nebo pan C., to už si nepamatuje. K dotazu správce daně na rozdíl ceny za převoz ornice a převoz materiálu, svědek odpověděl, že cena je podle druhu převáženého materiálu. Nakládku ornice zajišťovala žalobkyně, využíval se bagr. Množství ornice si určitě někdo od žalobkyně zapisoval. Nevážila se, posoudila se podle fůry a podle počtu. Na stavbách Černíky ani Čelákovice svědek nikdy nebyl. Faktury vystavila účetní Oberbau Servis, pokyny měla od pana C. Faktury byly uhrazeny převodem z účtu.

13. **Svědék S. F.** dne 23. 10. 2019 vypověděl, že je od roku 2012 zaměstnancem žalobkyně. Na stavbě Čelákovice pracoval jako stavbyvedoucí u prací prováděných žalobkyní pro objednatelku, společnost SWIETELSKY Rail CZ s. r. o. (dále „SWIETELSKY Rail“). Konkrétně šlo o zemní práce a odvodnění. Žalobkyně prováděla práce sama i subdodavately. Subdodavatelem byla též společnost OberBau Servis, na jiné si nevzpomene. Většinu prací prováděla žalobkyně, od subdodavatelů šlo o pronájem strojů. Jedno IVECO a bagry patřily žalobkyni, ostatní byla pronajatá. Zeminu přepravovaly dumpery a vozidla IVECO. Zemina se přepravovala v rámci mezideponie, pak na mezideponii v Čelákovících, to už vozidla IVECO s poznávací značkou. Vozidla žalobkyně obsluhovali její zaměstnanci, pronajatá najatí pracovníci. Na mezideponii se množství neviduje, vychází se z kubatur. Nakládku a vykládku zeminy zajišťovala žalobkyně. Zemina se nevážíla. Práce na stavbě koordinoval M. M. od SWIETELSKY Rail, za žalobkyni pak svědek a jeho nadřízený R. F. Svědek vedl stavební deník, kam zaznamenával jména osob, někdy jen jejich počet, mechanizaci a vozidla (název, bez poznávacích značek). Každá osoba a stroj mají svůj výkaz práce, který si ponechávají. Na mezideponii se nevedla žádná evidence. Svědek nevěděl, jaké osoby z OberBau Servis pracovaly na stavbě. OberBau Servis pracovala na mezideponii, kde převážela zeminu na dumperech. S OberBau Servis komunikoval R. F. K dotazu správce daně, jakým způsobem je stanovena cena za přepravu zeminy (zda podle počtu ujetých kilometrů nebo podle množství přepravovaného materiálu), svědek uvedl, že si myslí, že na mezideponii je hodinová sazba, ale přesně neví.
14. **Svědék P. Š.**, jednatel FOREST GLOBAL, dne 23. 10. 2019 vypověděl, že FOREST GLOBAL pro žalobkyni třídí materiál, většinou výkopovou zeminu. Třídění probíhá v recyklačním středisku v Úžicích ve vlastnictví žalobkyně. FOREST GLOBAL z materiálu vytrídí zvlášť zeminu a zvlášť kamenivo. Žalobkyně pak vytríděný materiál odveze na své stavby. Předmětem činnosti FOREST GLOBAL je recyklace materiálu a výroba kompostu. Svědek potvrdil vystavení faktury dne 18. 4. 2017 žalobkyni na částku 2 000 000 Kč. Týkala se předplacení služeb na rok 2017, zarezervování určitého objemu třídění. S návrhem zálohy přišla žalobkyně, šlo o odhad množství přetříděného materiálu. K dotazu správce daně na způsob stanovení roční produkce a k průběhu sjednání zálohy svědek odpověděl, že to bylo podle dohody s žalobkyní a produkce se počítala podle kapacity recyklační linky. Běžná cena na trhu je podle svědka 80 až 100 Kč za tunu bez DPH, cena nakládky se počítá zvlášť a pohybuje se kolem 20 až 30 Kč. Žalobkyně třídí pouze výkopovou zeminu. Nakládku zeminy někdy prováděla FOREST GLOBAL, někdy žalobkyně. Cena byla sjednaná

podstatně nižší, protože šlo o dlouhodobou spolupráci a cena byla uhrazena dopředu. Také proto, že FOREST GLOBAL se v té době teprve rozvíjela. S žalobkyní podle svědky určité vznikla objednávka nebo písemná smlouva, už si nevzpomněl a musel by se podívat, zda je evidována v účetnictví. Cena byla stanovena za objem tříděného materiálu, tedy kamene a hlíny. Eviduje se množství tříděného materiálu podle lžice bagru. Podkladem pro fakturaci je výkaz stroje, v podstatě stazka, je součástí účetnictví a ponechává si ho FOREST GLOBAL. K dotazu správce daně, odkud přivážela žalobkyně zeminu k třídění, svědek uvedl, že v té době žalobkyně dělala na stavbě v Čelákovících, takže odtud, jinak nevěděl. Recyklace odpadu ze zálohy probíhala i v roce 2018, v polovině roku bylo vyúčtování. Přílohou faktur je soupis provedené práce, datum a množství. Veškeré dokumenty je možné dohledat v účetnictví FOREST GLOBAL. Svědek nevěděl, jak žalobkyně přesně vytříděný materiál dále využívá, ale většinou se využívá na stavby. Spolupráce s žalobkyní nadále trvá, žalobkyně je hlavní odběratelkou FOREST GLOBAL.

15. **Svědék M. M.** dne 13. 11. 2019 vypověděl, že na stavbě Čelákovice jako zaměstnanec SWIETELSKY Rail prováděl kontrolu kvality prací. Investorkou stavby byla Správa železniční dopravní cesty. Žalobkyně na stavbě prováděla zemní práce a odvodnění na nádraží v Čelákovících. Svědkovi není známo, zda žalobkyně realizovala stavební práce prostřednictvím svých zaměstnanců či subdodavatelů. Povinností je zapisovat do stavebního deníku jména osob či subdodavatelek, ale nedělá se to. Stavební deník si vedly SWIETELSKY Rail, pak žalobkyně. Na stavbě se odvážela zemina na skládku zajištěnou investorem, v tomto případě do Borku. K dotazu na přepravu ornice svědek vypověděl, že ornice se na železnici nevyskytuje, je ale možné, že žalobkyně dělala pro Elektrizaci železnic Praha a. s. nebo pro někoho jiného další práce. K dotazu správce daně na přepravu zeminy na mezideponii svědek uvedl, že by to bylo neekonomické a zopakoval, že se zemina odvážela na skládku do Borku. Nepamatuje si, jakými vozidly s jakou tonáží. Na stavbě je množství zeminy evidováno zaměřením místa, podle toho se fakturuje. Na skládce se vydávaly lístky, nebyly předávány SWIETELSKY Rail. Svědek na otázku správce daně, kdo zajišťoval nakládku a vykládku zeminy, odpověděl, že jestli žalobkyně prováděla stavební práce, tak snad žalobkyně. K dotazu na okolnosti a podmínky spolupráce žalobkyně a OberBau Servis na stavbě Čelákovice svědek uvedl, že to slyší poprvé. Zemní práce žalobkyně podle svědka prováděla v řádu desetitisíců kubíků.
16. Dne 1. 4. 2020 správce daně seznámil žalobkyni s výsledky kontrolního zjištění. Správce daně dospěl k závěru, že provedené svědecké výpovědi ani další důkazy neprokázaly faktické provedení deklarováných plnění (přepravy materiálu a ornice na stavbách Černíky a Čelákovice v dubnu 2017 společností OberBau Servis). I ve vztahu k deklarovanému plnění společností FOREST GLOBAL správce daně konstatoval, že nebylo prokázáno žádnými důkazními prostředky. Deklarovaná recyklace odpadu nebyla hlášena. FOREST GLOBAL neměla ani povolení k přijímání zeminy a kamení. Ani žalobkyně nevykázala předání odpadu FOREST GLOBAL. Žádné hlášení a produkci a nakládání s odpady za rok 2017 nebylo vykázáno ve vztahu k recyklační lince v Úžicích, ve které mělo k předmětné recyklaci docházet. Z hlášení žalobkyně za rok 2016 vyplývá, že žalobkyně vyprodukovala odpad (zeminu a kamení) v celkovém množství 10 751 tun, je tedy nelogické, že by si u FOREST GLOBAL předplatila pro rok 2017 množství 30 000 tun.
17. Žalobkyně k výsledku kontrolního zjištění dne 15. 5. 2020 namítla, že správce daně nesprávně hodnotil důkazní prostředky, zejména výpovědi svědků. Podle žalobkyně

výsledky podporují její tvrzení a prokazují, že plnění proběhla tak, jak byla deklarována. K jednotlivým svědeckým výpovědím se postupně vyjádřila.

18. Správce daně dne 20. 7. 2020 projednal s žalobkyní zprávu o daňové kontrole. Na svých závěrech ohledně neprokázání uskutečnění deklarováných plnění setrval.
19. Dne 21. 7. 2020 správce daně vydal platební výměr č. j. 3793831/20/2117-50522-204043 (dále „platební výměr“), kterým žalobkyni vyměřil DPH za duben 2017.
20. Žalobkyně podala proti platebnímu výměru odvolání.
21. V rámci odvolacího řízení správce daně ještě vyslechl k návrhu žalobkyně **svědka Ing. I. B.** Ten vypověděl, že v dubnu 2017 jako stavební firma POHL zahájili stavbu v Černíkách, kde byla žalobkyně dodavatelkou. Měla tam subdodavatele. Svědek si přesně nevybavil, zda se jednalo o OberBau Servis, ale myslí, že ano. Svědek se nezajímal, zda žalobkyně vykonávala práce vlastními silami, nebo subdodávkami. Žalobkyně zajišťovala demolice a zemní práce. Odkopávala se první nevhodná vrstva, celý prostor se musel vyčistit a recyklovat se používal zpět. Žádné vážení materiálu na stavbě neprobíhalo, vycházelo se z projektové dokumentace v jednotkách m³. Na stavbě se používaly bagry, dumpery, osmikolová nákladní auta a auta s vlekm. S nikým ze společnosti OberBau Servis nejednal a spolupráci žalobkyně a OberBau Servis si již nevybavuje.

Napadené rozhodnutí

22. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím ze dne 19. 7. 2021 (dále „napadené rozhodnutí“) odvolání zamítl a platební výměr potvrdil. Zrekapituloval, že správce daně dne 28. 8. 2019 vyzval žalobkyni dle § 92 odst. 4 daňového řádu k prokázání oprávněnosti nároku na odpočet daně dle § 72 a § 73 zákona o DPH, především aby prokázala faktické uskutečnění plnění. Tím přešlo důkazní břemeno zpět na žalobkyni. Žalovaný se se správcem daně ztotožnil, že žalobkyně neprokázala oprávněnost uplatněného nároku na odpočet z přijatých zdanitelných plnění od deklarováných dodavatelek OberBau Servis a FOREST GLOBAL.
23. K OberBau Servis žalovaný uvedl, že z faktur ze dne 30. 4. 2017, které žalobkyně předložila, je zřejmá fakturace prací provedených dle objednávky včetně množství převáženého materiálu. Nelze z nich ale vyčíst, odkud, kam a jakým prostředkem se měl materiál převážet. Daňové doklady nelze pojmát jako izolované dokumenty, váže se k nim celá řada dalších dokumentů, které mají tvořit ověřitelnou vazbu mezi doklady a poskytnutím služby. Žalobkyně nepředložila objednávku prací. Z daňových dokladů není zřejmé, zda se váží k poskytnutí službě přepravy nebo k dodání stavebního materiálu. Není na nich ani žádný relevantní podklad fakturace, který by vysvětlil určenou cenu za přepravu materiálu. Důkazní prostředky, které předložila OberBau Servis, se nevztahují k transakcím v dubnu 2017, ale k plněním pro žalobkyni nebo jinou odběratelku od října do prosince 2016. Zdanitelná plnění měla být uhrazena převodním příkazem, z bankovních výpisů správce daně zjistil, že žádná transakce na účet OberBau Servis neproběhla. Fotodokumentace, kterou žalobkyně předložila, sice prokazuje nějaké zemní práce (terénní úpravy), ale neprokazuje, že OberBau Servis pro žalobkyni skutečně provedla deklarované práce. Není z nich zřejmé, kdy a kde byly pořízeny nebo ke komu patří zobrazené stavební stroje a pracovníci.

24. Svědek J. Z. sice objasnil detaily stavby v Černíkách, k dodavatelce OberBau Servis žádné informace neposkytl. Svědek S. F. potvrdil žalobkyniny práce na stavbě v Čelákovících. Přestože tam pracoval jako stavbyvedoucí a organizoval práci jak svým zaměstnancům, tak subdodavatelčiným, s nikým od OberBau Servis nejednal a podmínky spolupráce s ní neznal. Většinu prací podle něj zajišťovala žalobkyně, subdodavatelé pronajímaly stroje. Jeho tvrzení, že OberBau Servis převážela zeminu, je pak v rozporu i se svědeckou výpovědí M. M., podle kterého se zemina odvážela na skládku. Svědek M. M. sice potvrdil, že se žalobkyně podílela na stavbě v Čelákovících, ale nevěděl, zda práce prováděla žalobkyně sama nebo na stavbě pracovali i subdodavatelé. O OberBau Servis slyšel poprvé. Při terénních úpravách na stavbě se zemina odvážela na skládku do Borku zajištěnou investorkou. Množství takto ukládané zeminy se evidovalo a vydávaly se úložní lístky. Ornice se na stavbě nevyskytovala. Svědek V. P. na stavbách nikdy nebyl, nebyl v žádném právním vztahu k dodavatelce, pouze neurčitě uvedl, že měl pověření, a nebyl schopen popsat konkrétní skutečnosti ohledně převozu materiálu na jednotlivých stavbách. Vždy odkazoval na tehdejšího jednatele OberBau Servis C. Uvedl, že k vydaným fakturám existovaly podkladové záznamy o přepraveném množství materiálu. Takové důkazní prostředky však v řízení nebyly předloženy. Svědek Ing. I. B. v odvolacím řízení sice uvedl, že se na stavbě v Černíkách používala nákladní vozidla, dumpery a bagry, nevěděl, komu patřily, kdo je řídil a zda měla vozidla nějaká firemní označení. S OberBau Servis nikdy nejednal. Neosvědčil, že by deklarovaná plnění fakticky uskutečnila OberBau Servis.
25. Ani u FOREST GLOBAL se žalobkyni nepodařilo prokázat faktické uskutečnění deklarovaného plnění. Z hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok 2016 je zřejmé, že žalobkyně vyprodukovala 11 408 tun odpadu, z toho 10 751,74 tun zeminy a kamení, což nesouvisí se zpracováním odpadu dodavatelkou. Ani to nepodporuje tvrzení žalobkyně, že produkuje cca 109 000 tun odpadu ročně, a proto si u FOREST GLOBAL zarezervovala jejich celoroční kapacitu na zpracování odpadu. FOREST GLOBAL nepředložila vyúčtovací daňové doklady k přijaté záloze, pouze jejich seznam. Nepředložila je ani žalobkyně, není tak jasné, zda byly skutečně vystaveny. Není tedy zřejmé, o jaká konkrétní zdanitelná plnění a v jakém rozsahu se mělo jednat ani to, jak se přijatá zdanitelná plnění měla použít v rámci ekonomické činnosti žalobkyně. K provedení úplaty dle bankovního výpisu došlo, ale platba sama o sobě nedokazuje uskutečnění zdanitelných plnění. Žalobkyně nijak neosvědčila své tvrzení, že 80 % odpadu, který vyprodukuje, tvoří výkopová zemina, kterou recykluje tříděním na kamenivo a zeminu, a tu následně používá na staveništích. Žalobkyně nepředložila žádnou smlouvu s dodavatelkou, z níž by vyplývaly konkrétní podmínky zpracování odpadu či třídění zeminy, například platební nebo dodací. Nepředložila ani důkazní prostředky, že k vytrídění skutečně došlo a jak žalobkyně zrecyklovaný materiál využila v rámci své ekonomické činnosti. Svědek P. Š. sice potvrdil spolupráci FOREST GLOBAL se žalobkyní na třídění zeminy a že FOREST GLOBAL žalobkyni vystavila v polovině roku 2018 fakturu. Tuto fakturu ani další důkazní prostředky, o nichž svědek hovořil (objednávku, smlouvu, výkaz stroje, soupis provedené práce), ale dodavatelka nepředložila, poskytla jen fakturu ze dne 18. 4. 2017. Svědkovo tvrzení, že roční kapacitu produkce odpovídající 30 000 tunám stanovila po dohodě se žalobkyní, je v rozporu s žalobkyniným tvrzením, že stanovená kapacita byla podmínka dodavatelky. Není pravdivé ani tvrzení o tom, že hlášení o produkci a nakládání s odpady jsou povinni podávat pouze původce odpadu nebo oprávněná osoba produkující bioodpad. Podle § 39 zákona o odpadech má tuto povinnost každý, kdo vyprodukuje odpad v množství 100 tun za rok a vyšším. FOREST GLOBAL má povolení krajského úřadu pouze na mobilní

kompostárnu v Husinci-Řeži, ve které nelze třídit zeminu a kamení. FOREST GLOBAL nemá povolení k provozu mobilního zařízení k recyklaci odpadu (třídění zeminy). Pokud by dodavatelka zpracovávala odpad bez povolení krajského úřadu, nevznikl by výrobek k využití na stavbách, ale šlo by stále o odpad. Toto zjištění je v rozporu s tvrzeními žalobkyně i svědka P. Š., podle nichž se recyklovaný materiál využíval na stavbách. Žalobkyně ani dodavatelka nevykázaly v roce 2017 žádné hlášení na provozovnu recyklační linky v Úžicích. Povolení krajského úřadu má žalobkyně k provozování mobilního zařízení ke sběru a výkupu odpadů (nosiče kontejnerů) a zařízení k recyklaci stavebních odpadů (umístěného v sídle žalobkyně). Recyklační linka je dle provozního řádu určena k předúpravě odpadů, získaný mechanicky upravený odpad je možné jako druhotnou surovinu využít do zásypů na stavbách a při terénních úpravách. Podle žalovaného je nelogické, aby si žalobkyně předplatila recyklaci odpadu v množství 30 000 tun, pokud sama vlastní zařízení k recyklaci odpadu a navíc sama v takovém objemu odpad nevyprodukuje.

26. Žalovaný uzavřel, že žalobkyně v řízení nepředložila ke sporným transakcím natolik věrohodné důkazní prostředky, kterými by zpochybněná tvrzení doložila. Z její zákonné důkazní povinnosti přitom vyplývá, že bylo v jejím zájmu zajistit si takové důkazy, kterými bude schopna uskutečnění zdanitelných plnění prokázat. To se jí nepodařilo.
27. Žalovaný se neztotožnil s první odvolací námitkou žalobkyně, že předložila dostatek důkazních prostředků. Žalobkyně navrhla provést svědecké výpovědi a místní šetření, které však nepodpořily žalobkynina tvrzení o faktickém uskutečnění plnění a neodstranily ani pochybnosti ohledně zálohy poskytnuté společnosti FOREST GLOBAL.

Shrnutí žaloby

28. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 21. 9. 2021 domáhala zrušení napadeného rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“). Žalobkyně nesouhlasí se závěrem žalovaného, že neprokázala přijetí zdanitelných plnění od OberBau Servis, ani se závěrem žalovaného, že neprokázala použití přijatých zdanitelných plnění od FOREST GLOBAL v rámci své ekonomické činnosti.
29. Žalobkyně namítá, že žalovaný (a správce daně) nerespektoval, že žalobkyně splnila v rámci svých možností svoji důkazní povinnost podle § 92 odst. 3 a § 86 odst. 3 písm. d) daňového řádu. Naopak to byly daňové orgány, které neunesly své důkazní povinnosti. Žalobkyně prokázala, že přijatá zdanitelná plnění od dodavatelek použila na svou ekonomickou činnost. Daňové orgány také porušily zásadu neutrality DPH, když žalobkyni připravily o odpočet, aniž by byly rozporovány výstupy žalobkyně a jejích dodavatelů. Daňové orgány zpochybnily, že žalobkyně přijala zdanitelná plnění od OberBau Servis a FOREST GLOBAL, aniž argumentovaly daňovými kontrolami u těchto dodavatelek.
30. Pokud jde o OberBau Servis, žalobkyně trvá na tom, že prokázala v podstatě všemi důkazními prostředky, že od této dodavatelky zdanitelná plnění přijala. Žalobkyně vysvětlila daňové doklady, doložená fotodokumentace podle ní monitoruje tato plnění včetně dopravy. V souhrnu s ostatními důkazy to podle žalobkyně dokazuje, že zdanitelné plnění na těchto akcích bylo přijato. Svědek J. Z. potvrdil, že na akci pracoval jako zaměstnanec žalobkyně a že zaměstnanci byli ukrajinské národnosti, což na dodavatelku sedí (C., P., tedy S. a V.). Nevěděl, že jde o dodavatelčiny zaměstnance, ale to nebylo náplní jeho práce. Svědek S. F., příbuzný žalobkynina zástupce R. F., spolupráci s OberBau Servis přímo

potvrdil. Věděl, že dodavatelka převážela zeminu. Jestli to dělala dodavatelsky (podle svědka jako pronajímatelka stroje), nebo přímo, není podle žalobkyně důležité. Svědek to nemohl ani nemusel vědět. Svědek M. M. kontroloval práce za SWIETELSKY Rail, nemohl tedy znát nikoho jiného než žalobkyni. O subdodavatelích mu nebylo ani nemohlo být ani známo. Způsob prací podrobně popsal. Svědek V. P. potvrdil, že jeho společnost OberBau Servis práce skutečně prováděla. Svědek měl plnou moc od jednatele S. C. Ten práce nemohl potvrdit, protože v době daňového řízení již nebyl naživu. Právě proto řídicí činnost obstarával svědek P., který s žalobkyniným zástupcem R. F. jednal. Podle žalobkyně jde proto o konkrétní a cennou svědeckou výpověď, která plně prokázala poskytnutí zdanitelných plnění dodavatelkou OberBau Servis. Svědek Ing. I. B., zástupce investorky POHL, podle žalobkyně nejen objasnil skutečnosti a detaily stavby v Černíkách, ale připustil, že OberBau Servis mohla být subdodavatelkou žalobce, neboť žalobkyně na stavbě subdodavatelku měla. Žalobkyně poukázala na to, že detaily spolupráce žalobkyně s OberBau Servis se budou rozcházet už kvůli času, který od příslušného zdaňovacího období uplynul. K tomu odkázala na nálezy Ústavního soudu ze dne 18. 4. 2006, sp. zn. II. ÚS 664/04, a (zřejmě) ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. III. ÚS 2096/07. Podle žalobkyně všichni svědci i listinné důkazy prokazují, že ke spolupráci došlo.

31. Pokud jde o FOREST GLOBAL, sám žalovaný podle žalobkyně potvrdil, že její kontrolní hlášení souhlasí s žalobkyniným daňovým přiznáním. Bylo prokázáno i to, že žalobkyně dodavatelce FOREST GLOBAL zaplatila. Měly-li daňové orgány další pochybnosti, mohly zahájit daňovou kontrolu u této dodavatelky. Svědek P. Š., jednatel dodavatelky a společnosti OK Recyklace, potvrdil uskutečnění zdanitelného plnění. To žalovaný nepopřel. Žalobkyně nesouhlasí s argumentací nedostatkem povolení, které podle ní nemůže být k její tíži. Sama povolením disponuje. Za povolení pro obsluhu stroje odpovídá provozovatelka stroje, tedy FOREST GLOBAL. Podle žalobkyně mohlo být použito povolení společnosti OK Recyklace, založené R. F. Je na žalobkyni, zda provede práce vlastní kapacitou, nebo sjedná jiný subjekt, není na tom nic nelogického. Podle žalobkyně nelze uplatnění přijatých zdanitelných plnění (použití vytríděné zeminy) prokázat jinak než úspěšností veškerých dalších jejích staveb.
32. K oběma dodavatelkám žalobkyně uzavřela, že si obstarala dostatek důvodů, které v daňovém řízení navrhla a poskytla, které tvoří auditní stopu. Má za to, že unesla své důkazní břemeno a její důkazní prostředky měly daňové orgány hodnotit jako důkazy o přijetí zdanitelných plnění od OberBau Servis a jako důkazy o přijetí zdanitelných plnění od FOREST GLOBAL a o jejich použití.

Vyjádření žalovaného

33. Žalovaný navrhl soudu žalobu zamítnout a setrval na svém právním názoru z napadeného rozhodnutí. Žalobkyně v žalobě částečně uplatňuje námitky, které již žalovaný řádně a podrobně vypořádal v odvolacím řízení.
34. K žalobní námitce, že žalobkyně splnila svoji důkazní povinnost, žalovaný ve vztahu k OberBau Servis uvedl, že z daňových dokladů nelze vyčíst, odkud, kam a jakým dopravním prostředkem byl stavební materiál převezen. Nebyla předložena objednávka fakturovaných prací ani jiný relevantní podklad fakturace. Z výpisu z žalobkynina bankovního účtu nevyplývá žádná taková úhrada ve prospěch OberBau Servis. Z předložené fotodokumentace není jasné, kdy a kde byla pořízena a či stroje a zaměstnanci jsou na ní

zachycení. Svědek Z., který měl potvrdit spolupráci s OberBau Servis na stavbě v Černíkách, si nevybavoval konkrétní jména osob, ač potvrdil jejich ukrajinskou národnost, ani spolupracujících firem a nevěděl, od koho byla technika zapůjčena. Výpovědi svědků F. a M. jsou v rozporu. Svědek F. uvedl, že OberBau Servis na zakázce Čelákovice spolupracoval, ale s nikým od dodavatelky nejednal, dodavatelky pouze pronajímaly stroje, převod materiálu nepotvrdil. Svědek M., který na zakázce Čelákovice pracoval, dodavatelky vůbec neznal. Podle svědka F. byla zemina převážena na mezideponii, podle svědka M. na skládku. Svědek P., který v příslušném zdaňovacím období nebyl jednatelem OberBau Servis, na stavbách nikdy nebyl, osvědčil obecnou spolupráci, ale neposkytl konkrétní informace, vždy odkazoval na tehdejšího jednatele C. Žalobkyní citované nálezy sp. zn. II. ÚS 664/04 a sp. zn. III. ÚS 2096/07 jsou podle žalovaného nepřiléhavé. V těchto věcech daňové subjekty předkládaly v průběhu vytýkacího řízení relevantní důkazy na podporu svých tvrzení, nebyly v nich zjištěny nedostatky ve vedení účetnictví a daňovým subjektům nebylo dostatečně umožněno svá tvrzení prokázat.

35. Pokud jde o FOREST GLOBAL, žalovaný skutečně zmínil, že hodnoty kontrolního hlášení této dodavatelky a hodnoty daňového přiznání žalobkyně souhlasily. Tvrzený soulad však podle žalovaného není způsobitelný odstranění pochybnosti správce daně. Kontrolní hlášení i daňové přiznání mají povahu tvrzení daňového subjektu, které ještě nic nevyovídá o faktické stránce deklarovaného plnění. Podle žalovaného je tak třeba trvat na povinnosti plátce prokázat oprávněnost jím uplatněného nároku podle § 72 a násl. zákona o DPH. Absenci přesvědčivých a nezpochybnitelných důkazních prostředků nelze zhojit pouhou deklarací údajů. Dodavatelka na výzvu správce daně sice zaslala listinné dokumenty, ale ani na jejich základě nebylo zřejmé, o jaká konkrétní zdanitelná plnění se mělo jednat a jak byla přijatá zdanitelná plnění dále použita v rámci žalobkyniny ekonomické činnosti. Daňové doklady v jejím soupisu vztahující se k přijaté platbě nebyly v kontrolních hlášeních a není zřejmé, zda byly skutečně vystaveny, když je žalobkyně sama nepředložila. Ačkoliv byla podle bankovního výpisu platba provedena, neprokazuje, že ke zdanitelnému plnění skutečně došlo. Bylo na žalobkyni, aby si opatřila důkazní prostředky k prokázání svých tvrzení, není na správci daně, aby takové žalobkyni blíže neurčené podklady pro uznání nároku na odpočet získával prostřednictvím zahájení daňové kontroly u jiného daňového subjektu. Žalovaný přisvědčil žalobkyni, že svědek Š. obecně osvědčil spolupráci, ale nebylo možné od něj zjistit konkrétní okolnosti spolupráce a stanovení ceny ani jakým způsobem byl materiál použit při uskutečňování ekonomické činnosti žalobkyně. Jeho výpověď byla navíc v rozporu se žalobkyninými tvrzeními. Žalovaný uvedl, že provozování zařízení na odstraňování, sběr nebo výkup odpadů lze používat pouze na základě povolení. Pokud by dodavatelka zpracovávala odpad bez něj, nevznikl by výrobek k dalšímu využití na stavbách, ale pouze odpad. Je nelogické, aby si žalobkyně sjednala služby od FOREST GLOBAL, pokud měla sama povolení k provozu zařízení na recyklaci odpadu a vlastnila takové zařízení. Žalovaný uznává, že je na daňovém subjektu, zda služby vykoná sám či prostřednictvím subdodavatele, ale tuto volbu hodnotí jako nelogickou a neekonomickou. Na každý pád je v zájmu daňového subjektu shromážďovat si důkazy, kterými takové plnění správci daně prokáže. Podle žalovaného nelze tvrzenou úspěšnost projektu považovat za důkaz využitelný v daňovém řízení. Na rozdíl od rozsudku NSS ze dne 27. 3. 201, č. j. 2 Afs 60/2011-94, nelze mít za to, že žalobkyně vystavovala a přijímala faktury v dobré víře. Neprokázala, že uplatnila nárok na odpočet v souladu s § 72 a § 73 zákona o DPH.
36. Žalovaný zdůraznil, že u deklarovaných plnění od obou dodavatelek je zásadní, zda

žalobkyně unesla své důkazní břemeno. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně popsal, proč podle něj žalobkyně důkazní břemeno neunesla a proč jí nebyl uznán uplatněný nárok na odpočet daně. Žalobkyně neprokázala, že fakticky přijala plnění od OberBau Servis podle § 72 a § 73 zákona o DPH a že se přijatá záloha od FOREST GLOBAL vztahovala ke zdanitelným plněním použitým v rámci ekonomické činnosti žalobkyně podřaditelné pod § 72 odst. 1 písm. a) až e) zákona o DPH. Žalovaný připomněl význam tzv. auditní stopy. Žalobkyně mohla předložit např. smlouvy, objednávky, kalkulace ceny, soupisy prací, výkazy pracovních strojů či seznam pracovníků a ve vztahu k FOREST GLOBAL dále např. přepravní dokumenty nebo dokumenty prokazující recyklaci určitého množství materiálu. Důkazní břemeno na žalobkyni přešlo výzvou k prokázání skutečností dne 28. 8. 2019. Ani ve svém vyjádření k výzvě ze dne 20. 9. 2019 žalobkyně nepředložila takové důkazní prostředky (včetně návrhů na svědecké výpovědi), které by byly s to prokázat její tvrzení. S výsledkem kontrolního zjištění byla žalobkyně seznámena dne 1. 4. 2020, nato žalobkyně reagovala pouze tím, že nesouhlasila se zjištěními a nové důkazní prostředky nepředložila. Nepředložila ani nenavrhlala důkazní prostředky ani poté, co žalovaný žalobkyni seznámil se všemi důkazními prostředky v odvolacím řízení.

37. Žalobkyně neprokázala svá tvrzení o přijatých zdanitelných plněních, z nichž uplatnila nárok na odpočet. V této situaci žalovaný porušení zásady neutrality DPH ani rozpor s judikaturou Ústavního soudu neshledává. Ustálená judikatura (např. rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 26. 4. 2018 ve věci C-81/17, *Zabrus Siret SRL*) vyžaduje, aby byl odpočet daně na vstupu přiznán, pokud jsou splněny věcné hmotněprávní podmínky, i když osoby povinné k dani nevyhověly určitým formálním požadavkům. Žalovaný konečně odcitoval z rozsudku NSS ze dne 17. 7. 2014, č. j. 7 Afs 82/2013-34, že neuznání nároku na odpočet daně kvůli nesplnění podmínek pro jeho uznání nelze považovat za zdanění určitého plnění, a že úvaha o tom, že neuznání představuje dvojí zdanění téhož plnění, znamená v konečném důsledku popření smyslu a účelu institutu nároku na odpočet daně.

Replika žalobkyně

38. Žalobkyně je přesvědčena, že své důkazní břemeno unesla. Prokazatelně odvedla daň z ekonomické činnosti, na kterou použila zdanitelná plnění. Proto správce daně i žalovaný porušily zásadu neutrality DPH.
39. K OberBau Servis v bodech uvedla, že objednávka byla telefonická, což v tomto oboru naprosto obvyklé, hrazeno bylo hotově. Fotodokumentace nebyla prováděna pro účely auditní stopy, ale k prováděným pracím. Svědek Z. si sice nevybavoval konkrétní jména, avšak potvrdil, že práce prováděli subdodavatelé ukrajinské národnosti. Svědek P. podle žalobkyně zcela osvědčil spolupráci dodavatelky s žalobkyní. Výpovědi svědků F. a M. podle žalobkyně nejsou v rozporu. Oba uvedli, že dodavatelé pronajímali stroje. Svědek F. zcela konkrétně spolupráci popsal. Svědek B. prokázal použití přijatých zdanitelných plnění žalobkyní a připustil, že žalobkyně právě na tuto zakázku subdodavatele používala. Jí citované nálezy Ústavního soudu pak žalobkyně považuje za zcela přiléhavé, neboť žalobkyně také dokládala ve stanovených lhůtách relevantní důkazy.
40. K FOREST GLOBAL žalobkyně uvedla, že je nepodstatné, zda měla dodavatelka povolení k provozování zařízení na recyklaci odpadu. Důležité je, že toto povolení měla žalobkyně, která toto plnění dodávala. Soulad s údaji v kontrolním hlášení žalobkyně a dodavatelky je jedním z důkazů. Vzhledem k tomu, že u OberBau Servis daňové orgány žalobkyni kritizují

za nezaplacení bezhotovostním způsobem, *a contrario* musí být důkaz o bezhotovostním zaplacení relevantní pro prokázání přijetí zdanitelného plnění od FOREST GLOBAL. Svědek Š. osvědčil spolupráci, cena a okolnosti spolupráce pramení z jiných důkazů – ze smluv, daňových dokladů, stavebních deníků apod.

Duplika žalovaného

41. Žalovaný v duplice ze dne 21. 11. 2022 k OberBau Servis uvedl, že je standardní v rámci obchodní spolupráci dokumentovat též způsob dopravy, například dodacími listy či přepravními dokumenty. Zopakoval, že žádná platba plánovaná převodním příkazem neproběhla a že předložená dokumentace není schopna osvědčit spolupráci s žalobkyní. U FOREST GLOBAL se podle žalovaného žalobkyně v replice omezila na nesouhlas s jeho závěry. Zopakoval, že úhrada neprokazuje faktické plnění. Svědek Š. sice potvrdil spolupráci s žalobkyní na třídění zeminy, ale její konkrétní okolnosti neobjasnil. Žalovaný považuje nadále za významné, že dodavatelka neměla povolení k provozování zařízení na recyklaci odpadu. Ve zbytku dupliky žalovaný argumentoval, proč závěry Soudního dvora EU ze dne 9. 12. 2021 ve věci C-154/20, *Kemwater ProChemie*, a rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 3. 2022, č. j. 1 Afs 334/2017-208, nebrání odepření nároku na odpočet v této věci.

Jednání před soudem

42. Při ústním jednání dne 8. 6. 2023 zástupce žalobkyně odkázal na žalobu a repliku. Dále dodal, že u OberBau Servis žalovaný trvá na tom, že žalobkyně neprokázala, že by tento subjekt byl vůbec povinný k dani. OberBau Servis je ale plátcem daně. Koneckonců v kontrolním hlášení i v daňovém přiznání obou subjektů bylo plnění uvedeno. Navíc bylo předloženou spoustu písemných důkazů (smlouva, dodací list) a bylo to potvrzeno svědky. K FOREST GLOBAL pak zástupce žalobkyně uvedl, že toto plnění bylo prokázáno svědkem Š., který byl současně jednatelem společnosti OK Recyklace s.r.o., prokázali to odběratelé žalobkyně a bylo to uvedeno v kontrolním hlášení. Připomněl též dříve uplatněnou námitku porušení zásady neutrality. V reakci na rozsudek *Kemwater* podotkl, že pokud měl žalovaný za to, že nebylo prokázáno, že plnění poskytl OberBau Servis, pak měla být žalobkyně vyzvána, aby prokázala, která jiná osoba povinná k dani plnění případně uskutečnila. Soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil.
43. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na písemná vyjádření žalovaného.
44. Dokazování nad rámec obsahu správního spisu soud neprováděl.

Posouzení věci soudem

45. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta druhá s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
46. Žaloba není důvodná.

Obecný právní základ

47. Podle ustálené judikatury NSS i Soudního dvora EU týkající se vzniku a uplatňování nároku na odpočet DPH je nutné nejprve ověřit, zda vůbec tento nárok vznikl (viz např. rozsudky NSS ze dne 1. 2. 2021, č. j. 5 Afs 388/2019-31, odst. 21, nebo ze dne 25. 9. 2014, č. j. 9 Afs 57/2013-37, odst. 52, a judikaturu Soudního dvora EU tam citovanou).
48. Soudní dvůr EU v řadě svých rozhodnutí vymezuje podmínky pro přiznání nároku na odpočet DPH, které dělí na podmínky formální a podmínky hmotněprávní (věcné). Tyto podmínky v sobě zahrnují to, že plnění uplatňované k odůvodnění nároku na odpočet bylo uskutečněno tak, jak vyplývá z příslušné faktury, a dále to, že příslušná faktura obsahuje veškeré údaje požadované směrnicí o DPH (viz např. rozsudek Soudního dvora EU ze dne 21. 6. 2012 ve spojených věcech C-80/11 a C-142/11, *Mahagében a Dávid*, a další judikaturu citovanou v usnesení NSS ze dne 23. 8. 2018, č. j. 1 Afs 334/2017-35, odst. 30 a násl.).
49. Hmotněprávní podmínky jsou stanoveny v čl. 168 písm. a) směrnice o DPH následovně: a) daňový subjekt uplatňující nárok na odpočet musí být osobou povinnou k dani; b) použil zboží nebo služby, s jejichž porízením je spojován nárok na odpočet, pro účely zdanitelných plnění na výstupu; c) daň je splatná nebo je odvedena za služby nebo zboží, které byly nebo budou dodány; d) plnění bylo na vstupu poskytnuto jinou osobou povinnou k dani. Pro uplatnění nároku na odpočet je třeba podle čl. 178 písm. a) směrnice o DPH předložit fakturu, jejíž obsah je definován v čl. 226 téže směrnice (formální podmínka).
50. V českém právu pak uvedeným podmínkám odpovídají § 72 a § 73 zákona DPH. Z § 72 odst. 1 věty první zákona o DPH plyne, že plátce daně má nárok na odpočet daně, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti, a z § 73 odst. 1 zákona o DPH plyne, že pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen mít daňový doklad. Náležitosti daňového dokladu pak stanoví § 29 zákona o DPH.
51. Uvedené formální podmínky pro přiznání nároku na odpočet je nutno vykládat v souladu s judikaturou tak, že *„prokazování nároku na odpočet daně je sice prvotně záležitostí dokladovou, současně je však třeba respektovat soulad skutečného stavu se stavem formálně právním. Proto ani doklady se všemi požadovanými náležitostmi nemusí být podkladem pro uznání nároku na odpočet, není-li zároveň prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného plnění fakticky došlo, resp. došlo tak, jak je v dokladech deklarováno“* (rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2012, č. j. 8 Afs 44/2011-103; shodně též rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2021, č. j. 7 Afs 224/2020-31, odst. 13).
52. Nesplní-li daňový subjekt zákonné podmínky pro přiznání odpočtu podle § 72 a § 73 zákona o DPH, nárok na odpočet daně mu vůbec nevznikne (viz např. rozsudek č. j. 5 Afs 388/2019-31, odst. 20).
53. Soudní dvůr EU připustil, že zásada daňové neutrality vyžaduje, aby byl odpočet DPH přiznán, jsou-li splněny hmotněprávní podmínky, i když nejsou splněny určité podmínky formální (viz např. rozsudky SDEU ze dne 8. 5. 2008 ve spojených věcech C-95/07 a C-96/07, *Ecotrade*, odst. 63, ze dne 30. 9. 2010 ve věci C-392/09, *Uszodaépítő*, odst. 39, nebo ze dne 9. 7. 2015 ve věci C-183/14, *Salomie a Oltean*, odst. 58 a 59).
54. Povinnost tvrzení i břemeno důkazní ohledně skutečností rozhodných pro aplikaci § 72 a

§ 73 zákona o DPH nese dle § 92 odst. 3 daňového řádu daňový subjekt. Naopak správce daně v souladu s § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu prokazuje v daňovém řízení mj. skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.

55. Otázkou rozložení důkazního břemene mezi daňovým subjektem a správcem daně se soudy již opakovaně zabývaly (viz např. rozsudky NSS ze dne 15. 2. 2021, č. j. 1 Afs 73/2019-71, odst. 47–51, ze dne 13. 6. 2019, č. j. 7 Afs 138/2018-52, odst. 13, nebo ze dne 15. 5. 2014, č. j. 8 Afs 67/2013-49, odst. 49, viz také např. nález ÚS ze dne 1. 9. 2010, sp. zn. IV. ÚS 591/08, odst. 15). Z § 92 daňového řádu i citované judikatury plyne, že je to daňový subjekt, kdo nese břemeno tvrzení ve vztahu ke své daňové povinnosti i břemeno důkazní ve vztahu k těmto svým tvrzením. Jinými slovy, daňový subjekt nese prvotní důkazní břemeno, přičemž tuto svou povinnost splní předložením takových podkladů, které mohou dostatečným způsobem prokázat jeho tvrzení (zpravidla se bude jednat o účetnictví a jiné povinné záznamy).
56. Přestože daňový subjekt předloží formálně bezvadné účetní doklady, správci daně mohou vzniknout pochybnosti o věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti účetnictví nebo jiné evidence. Správce daně je v takovém případě povinen prokázat existenci skutečností zakládajících důvodné pochybnosti o souladu předložených záznamů se skutečností v duchu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu. Není však povinen postavit najisto, že předložené údaje jsou v účetnictví či jiné evidenci daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností.
57. Pokud správce daně důvodně zpochybní předložené účetní nebo daňové doklady, tedy unese důkazní břemeno ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, důkazní břemeno přejde zpět na daňový subjekt. Je pak na daňovém subjektu, aby pochybnosti správce daně vyvrátil a prokázal pravdivost svých tvrzení dalšími důkazy, popř. svá tvrzení korigoval.
58. Daňové řízení tedy není založeno na zásadě vyšetřovací, ale na prioritní povinnosti daňového subjektu dokazovat vše, co sám tvrdí (viz např. rozsudek NSS ze dne 9. 2. 2005, č. j. 1 Afs 54/2004-125). Je na daňovém subjektu, aby postupoval aktivně a důkazy navrhoval a předkládal. Správce daně je povinen vycházet daňovému subjektu vstříc a dát mu prostor k uplatnění důkazních návrhů. Navrženými důkazy se pak správce daně musí zabývat a vyhodnotit je v rámci svého rozhodování v souladu s § 8 odst. 1 daňového řádu.

Aplikace na projednávanou věc

59. Podstatou projednávané věci je, zda žalobkyně v daňovém řízení prokázala faktické provedení plnění deklarovaných na výše uvedených fakturách.
60. Správce daně vyjádřil své pochybnosti již ve výzvě k jejich odstranění ze dne 15. 6. 2017 vydané ještě před zahájením daňové kontroly, kde poukázal na nárůst přijatých zdanitelných plnění oproti předchozím zdaňovacím obdobím (viz odst. 2 výše). Po zahájení daňové kontroly pak žalobkyni vyzval podle § 92 odst. 4 daňového řádu k prokázání skutečností nezbytných k tomu, aby posoudil oprávněnost jejího nároku na odpočet DPH. Správce daně popsal, v čem jeho pochybnosti spočívají. Uvedl, že z faktur k plnění od OberBau Servis a FOREST GLOBAL postrádá doklady dokumentující průběh a podmínky těchto spoluprací. Správce daně vylíčil také nejasnosti ohledně zúčtování zaplacené zálohy FOREST

GLOBAL. Žalobkyně přitom v žalobě nepředložila žádnou konkrétní argumentaci, z níž by snad mělo vyplynout, že prvotní pochybnosti správce daně nebyly relevantní, resp. že k nim nebyl důvod. Žaloba je vystavená na tom, že žalobkyně následně své důkazní břemeno unesla, nikoli na tom, že by vůbec nedošlo k přesunu důkazního břemene. Soud se tak soustředil na tuto mezi stranami spornou otázku.

61. Pokud jde o deklarované plnění společnosti OberBau Servis, soud souhlasí s daňovými orgány, že ze samotných faktur nelze vyčíst konkrétní okolnosti dohodnutého plnění. Současně žalobkyně nepředložila žádné listiny, které realizaci takovýchto plnění obvykle doprovázejí, jako jsou písemné objednávky, komunikace ohledně realizace zakázky mezi žalobkyní a OberBau Servis, podklady pro fakturaci apod. Dokumenty předložené žalobkyní správci daně se týkaly jiného zdaňovacího období, resp. jiného odběratele. Žalobkyně v replice tvrdí, že úhrada byla domluvena v hotovosti, to ale nekoresponduje s údaji na samotných fakturách ze dne 30. 4. 2017.
62. Pokud jde o fotodokumentaci předloženou v daňovém řízení, žalovaný zcela logicky poukázal na to, že jde o fotografie nějakých zemních prací či terénních úprav, z nichž ale vůbec není patrné, kde a kdy byly pořízeny. Žalobkyně v žalobě pouze reaguje tvrzením, že jde o fotodokumentaci deklarovaných plnění, ale ničím toto své tvrzení nedokládá. Fotografie tedy nemohou sloužit jako důkaz toho, že OberBau Servis realizovala v dubnu 2017 deklarované práce na stavbách v Černíkách a Čelákovících.
63. Žalobkyně za účelem prokázání realizace plnění navrhla výslechy svědků, které správce daně provedl. Soud se ztotožňuje s daňovými orgány, že ani výpovědi slyšených svědků neprokazují, že společnost OberBau Servis na stavbách v Černíkách a Čelákovících realizovala deklarované práce. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zrekapituloval obsah výpovědí a současně vždy podrobně vysvětlil, proč ten který výslech neprokázal faktické uskutečnění deklarovaných plnění. Žalobkyně na tuto argumentaci reagovala v žalobě spíše útržkovitě.
64. Svědek Z. vůbec nic ke spolupráci žalobkyně a OberBau Servis nevěděl. Pouze uvedl, že na stavbě pracovali zaměstnanci žalobkyně a nějací Ukrajinci (např. V. a K.); ti nejspíš přes zprostředkovatele. K tomu žalobkyně v žalobě pouze uvádí, že to sedí na OberBau Servis (C. a P.). K tomu soud poznamenává, že to, že na předmětné stavbě pracovali blíže neurčení Ukrajinci, rozhodně není žádným důkazem o zapojení OberBau Servis. Ostatně svědek P. sám vypověděl, že na stavbě nikdy nebyl, tak těžko mohl svědek Z. mínit jeho. Svědek dále hovořil o K., nikoliv S. (tedy jménu tehdejšího jednatele OberBau Servis C.).
65. Svědek S. F., zaměstnanec žalobkyně, sice obecně tvrdil, že práce na stavbě v Čelákovících prováděla pro žalobkyni mj. OberBau Servis, ale žalovaný v napadeném rozhodnutí přesvědčivě vysvětlil, proč jeho výslech nepovažoval za důkaz o faktické realizaci deklarovaných prací a jejich rozsahu. Žalovaný poukázal jednak na to, že svědek konkrétní podmínky tvrzené spolupráce neznal, jak sám připustil, jednak si protirečnil, když na jedné straně mluvil o tom, že subdodavatelé (tj. též OberBau Servis) pouze pronajímaly stroje, na jiném místě pak ale hovořil o převozu zeminy na mezideponii společností OberBau Servis. Zatřetí žalovaný poukázal na svědka M., který vypověděl, že zemina se odvážela na skládku v Borku a převoz zeminy na mezideponii by nedával ekonomický smysl. Žalobkyně v žalobě tvrdí, že není podstatné, zda dodavatel OberBau Servis přímo převážel zeminu či

pouze pronajímal stroje. Z hlediska výpovědní hodnoty tohoto svědka to však dle soudu podstatné je, neboť si svědek v rámci jedné výpovědi protiřečí, navíc nic dalšího ke spolupráci subjektů nevěděl (jak byla stanovena vyfakturovaná cena, jaké osoby z OberBau Servis pracovaly na stavbě apod.) a nadto jeho verzi o využití mezideponie popřel svědek M. Soud se tak ztotožňuje s logickým a přesvědčivým hodnocením této výpovědi žalovaným.

66. Žalovaný v odst. 41–44 napadeného rozhodnutí vysvětlil, proč též výpověď svědka P. nelze osvědčit jako důkaz prokazující faktické plnění deklarovaných prací. Žalobkyně v žalobě na toto vysvětlení konkrétně nereagovala, pouze výpověď P. označila za cennou a prokazující provedení prací. Soud tak v prvé řadě odkazuje na toto vysvětlení žalovaného. Soud dodává, že svědek P., bývalý jednatel OberBau Servis, tvrdil, že na stavbách v Černíkách a Čelákovících tato společnost prováděla určité práce, ty ale měl mít na starosti tehdejší jednatel C. Svědek sám na stavbách nikdy nebyl a ani nedokázal reagovat na konkrétní dotazy k průběhu a dalším okolnostem domluvených prací. Přitom to měl být on, kdo za společnost OberBau Servis na základě nespécifikovaného pověření vyjednával s žalobkyní. Nedokázal se však mj. vyjádřit ke způsobu určení ceny, k tomu, kdo koho oslavil s návrhem na spolupráci, ani odpovědět na otázku, co to byla v Černíkách vlastně za stavbu, na které měla OberBau Servis plnění realizovat. Mimo jiné také tvrdil, že spolupráce probíhala na základě objednávky, kterou podepsal jednatel C., přičemž ale žalobkyně tvrdí, že šlo o telefonickou objednávku a žádná její písemná podoba v daňovém řízení předložena nebyla. Taktéž uváděl, že faktury byly uhrazeny převodem z účtu, což opět neodpovídá obsahu správního spisu (ani tvrzení samotné žalobkyně).
67. Navíc pokud jde o svědky P. a F., kteří jediní tuto spolupráci vůbec potvrdili, lze pro úplnost poukázat na jejich blízkost k oběma subjektům (srov. odst. 78–80 rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2023, č. j. 54 Af 19/2021-69, jímž byla zamítnuta žaloba téže žalobkyně ve vztahu k jinému zdaňovacímu období, nicméně také zde figurovala společnost OberBau Servis).
68. Při jednání před soudem se zástupce žalobkyně vymezoval proti závěru žalovaného, že žalobkyně neprokázala, že by OberBau Servis byl vůbec povinný k dani. Takový závěr však žalovaný v napadeném rozhodnutí neučinil a tato argumentace je tedy ve vztahu k projednávané věci mimoběžná. Žalovaný stejně jako správce daně uzavřel, že žalobkyně neprokázala faktickou realizaci plnění ze strany OberBau Servis. S tímto posouzením se soud z výše uvedených důvodů plně ztotožnil.
69. Totéž platí i u sporného plnění společnosti FOREST GLOBAL. Zde žalobkyně argumentuje tím, že daňová přiznání odpovídají též kontrolním hlášením. To však ještě neprokazuje faktické provedení deklarovaných prací, tj. třídění a recyklace materiálu, a jejich využití v ekonomické činnosti žalobkyně, jak již žalobkyni upozornily daňové orgány. Žalobkyně se opět v žalobě obecně opírá o výslech svědka, konkrétně P. Š., jednatele společnosti FOREST GLOBAL. Nereaguje však na celou řadu pádných argumentů, které žalovaný v napadeném rozhodnutí rozvedl a které jeho výpověď a provedení deklarovaných prací zásadním způsobem zpochybňují (viz jeho odst. 50 a násl. a rekapitulaci v odst. 25 tohoto rozsudku). Mimo jiné žalovaný upozornil například na to, že dle hlášení za rok 2016 žalobkyně vyprodukovala 11 408 tun odpadu, což zpochybňuje její tvrzení o produkci 109 000 tun odpadu, čímž zdůvodňovala rezervaci celoroční kapacity FOREST GLOBAL odpovídající 30 000 tun odpadu. Žalovaný také poukázal na to, že FOREST GLOBAL

disponovala pouze povolením ke zpracování odpadu z lesnictví, biologicky rozložitelného odpadu a odpadu z rostlinných pletiv; nedisponovala povolením k zařízení, které by dokázalo třídít zeminu a kamení. Bez toho by však nebylo možné vzniklý produkt zpětně použít na stavbách, což byl žalobkyní deklarovaný smysl.

70. Pokud jde o absenci povolení krajského úřadu, žalobkyni není odepírán nárok na odpočet z toho důvodu, že FOREST GLOBAL nedisponovala potřebným povolením, přesto zpracovávala odpad. To by skutečně bez dalšího nemuselo jít žalobkyni k tíži. V tomto případě však z dokazování nevyplývá, že by k takovému plnění došlo. Sám svědek Š. zmínil řadu listinných podkladů (objednávku, smlouvu, výkazy stroje, soupisy provedených prací), ty však v daňovém řízení předloženy nebyly. Též v replice je žalobkyní odkazováno na nikdy nepředložené důkazy (smlouvy, stavební deníky). Pointa žalovaného ohledně absence povolení tkvěla v tom, že jednak by takový materiál vzniklý bez povolení nebylo možné využívat na stavbách, přičemž žalobkyně tvrdí, že přesně k tomu následně docházelo; současně však žalovaný odkazoval na to, že potřebným povolením disponuje samotná žalobkyně, a pak je nelogické, aby si sama předplácela recyklaci odpadu v množství 30 000 tun u subjektu, který takovým povolením (na rozdíl od ní) nedisponuje. Je samozřejmě na vůli žalobkyně, zda provede recyklaci sama či si ji objedná u jiného subjektu, jak je tvrzeno v žalobě. To nikdo nezpochybňuje. Pokud však žalobkyně uplatňovala nárok na odpočet s tím, že jí bylo plnění poskytnuto společností FOREST GLOBAL, pak se logicky daňové orgány zabývaly takto deklarovaným plněním.
71. Ve zbytku žalobkyně v žalobě důvody, pro které jí žalovaný nárok na odpočet neuznal ani ve vztahu k plnění společností FOREST GLOBAL, nijak konkrétně nerozporuje, a chybí zde tedy polemika s napadeným rozhodnutím, na kterou byl měl soud reagovat. Soud tak jen obecně konstatuje, že se zdůvodněním žalovaného souhlasí a odkazuje na něj.
72. Pro úplnost soud dodává, že ani zjištěný převod částky 2 000 000 Kč na účet FOREST GLOBAL v této situaci neprokazuje faktické přijetí deklarovaného plnění a jeho rozsah, neboť úhrada fakturované částky mezi dvěma subjekty neprokazuje, za co bylo skutečně zapláceno, a může tak jít například i o fiktivní faktury bez věcného opodstatnění (viz např. rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2018, č. j. 3 Afs 216/2017-33, odst. 16).
73. S žalobkyní lze souhlasit potud, že skutkové okolnosti nelze *ex post* prokázat do posledního detailu s absolutní jistotou a vždy půjde o jistou míru pravděpodobnosti (srov. nález Ústavního soudu ze dne 20. 8. 2014, sp. zn. I. ÚS 173/13, odst. 30). Je však podstatné, aby předložené důkazní prostředky byly natolik vypovídající a přesvědčivé, že daný závěr půjde učinit s dostatečnou mírou jistoty a bez vážných pochybností (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 11. 2022, č. j. 4 Afs 445/2021-47, odst. 58). V tomto případě však vzniklé pochybnosti ohledně faktického uskutečnění plnění nebyly provedenými důkazy rozptýleny, spíše naopak. Žalobkyně nepředložila žádné relevantní listiny (např. smlouvy, objednávky, doklady o přepravě, záznamy ze stavebních deníků, výkazy strojů či pracovníků, daňové doklady k zúčtování zaplacené zálohy či jejich podklady, potvrzení o převzetí odpadu, záznamy o využití recyklátu), kterými by svá tvrzení prokázala. Ani na její návrh vyslechnutí svědci v kontextu všech výpovědí a obsahu správního spisu faktickou realizaci žalobkyní deklarovaných plnění neosvědčili.
74. Soud neshledal důvodným ani závěrečný žalobní bod, kterým žalobkyně namítla, že

žalovaný porušil zásadu neutrality DPH tím, že zpochybnil její zdanitelná plnění, aniž kontroloval její dodavatelky. Protože nebylo prokázáno přijetí zdanitelných plnění od OberBau Servis ani od FOREST GLOBAL, a žalobkyně tedy nesplnila jednu ze základních hmotněprávních podmínek nároku na odpočet DPH, nebylo porušení zásady neutrality vůbec ve hře. Neexistuje-li zdanitelné plnění, není dán ani nárok na odpočet DPH, aniž by tím byla porušena zásada neutrality daně (srov. rozsudek SDEU ze dne 31. 1. 2013, C-643/11 *LVK-56*). Stejně tak na věc v této situaci nedopadají závěry rozsudku SDEU ve věci *Kemwater*. Jednak nebylo vůbec prokázáno, že k deklarovaným plněním došlo, jednak ve věci nevyvstala jakákoli indicie a žalobkyně nic takového ani netvrdila, že by tato plnění poskytl jiný než deklarovaný plátce DPH.

75. Závěry daňových orgánů nejsou v rozporu ani s nálezy Ústavního soudu či rozsudky NSS, na které je obecně odkazováno v žalobě. Správce daně provedl relevantní důkazy navržené žalobkyní a též hodnocení důkazů správními orgány bylo provedeno objektivně. Zároveň dokazování ani nebylo směřováno ke skutečnostem, jež by se vyskytovaly zcela mimo informační sféru žalobkyně.

Závěr a náklady řízení

76. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobní námitky důvodnými ani nezjistil žádnou jinou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
77. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. června 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu